

[Ole Henriksen]

ikke, ministeren erkender, at der ligger et reelt problem her.

Det er min opfattelse, at man er oppe på i langt over 1.000 tilfælde inden for A-kasserne at idømme bøder. Bortfald af 5 ugers maksimal understøttelse er det samme som 9.420 kr. i bøde, hvis bare virksomheden på afskedigelsesattesten har skrevet »samarbejdsvanskeligheder« eller noget, der minder om det, og 9.420 kr. kan man jo næsten kvæle sin svigermor for i dag. Jeg synes, det er urimeligt, at man idømmer bøder på så tvivlsomt et grundlag, som det foregår i øjeblikket.

Jeg vil godt spørge ministeren, om der i henhold til den samme § 63, men her stk. 5, er nogle retningslinjer udarbejdet i samarbejde mellem arbejdsdirektøren og landsarbejdsnævnet, for det fremgår jo af dette stk. 5, at de skal udarbejde de nærmere retningslinjer for, hvordan denne procedure skal være. Jeg kan ikke se andet, end at hvis ikke de findes, må det være, fordi der har udviklet sig en praksis, som rammer de arbejdsløse, der bliver afskediget med den begrundelse.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg erkender over for hr. Ole Henriksen, dels at der kan foreligge situationer, som for medlemmet kan tage sig helt urimeligt ud, dels at straffen på 5 ugers bortfald af dagpengene er en hård straf. Det er knap 10.000 kr. Det er en meget hård straf, og det er også derfor, vores bestræbelse går ud på at sikre, at retsgrundlaget er så godt som muligt.

Men det er nu engang op til de faglige organisationer selv at rejse sagerne, hvis man finder, at der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation fra arbejdsgiverens side. En fagligt rejst sag vil givetvis i en række tilfælde føre til en ændret afgørelse i arbejdsløshedskassen og senere hen i direktoratet.

Jeg kan sige, at der ikke i dag findes præcise regler på området, men jeg gav i slutningen af mit svar den oplysning, at vi var ved at udarbejde sådanne nærmere regler med en tilhørende vejledning, og kan kun opfordre dem, der arbejder med dette, også i landsarbejdsnævnet, til at fremskynde arbejdet og opfordre de faglige organisationer, hvis de bliver opmærksomme på urimeligheder, til at rejse disse sager, også i lyset af, hvor alvorligt det kan være for det enkelte medlem.

Ole Henriksen (SF):

Jeg forstår altså, at der er tale om en praksis, der har udviklet sig, og at den ikke har noget grundlag i en aftale mellem arbejdsdirektøren og landsarbejdsnævnet.

Men når ministeren nu siger, at de faglige organisationer gennem forhandling, formentlig mener han med arbejdsgiverparten, må prøve at klare den slags ting, kan jeg sige, at de erfaringer, jeg har vedrørende den slags forhandlinger, går ud på, at hvis arbejdsgiveren eller dennes repræsentant fastholder, at det er modparten, altså arbejderne, som har skylden for samarbejdsvanskelighederne, er der ikke noget at gøre, så kommer man ingen vegne. Den afskedigelsesattest, som den pågældende har fået fra arbejdsgiveren, er også den, der kommer til at danne grundlag for, at den pågældende idømmes en bød.

Vi ved jo alle, at der skal to til at skabe både et godt og et dårligt samarbejde, og det er vanskeligt for os, der får bevisbyrden ved sådanne forhandlinger, at rokke en arbejdsgiver, som ikke ønsker at ændre sin motivering for afskedigelsesattesten. Så er der altså 5 ugers karantæne, og det minder lidt for meget om stavnsbånd og om at blande den udøvende og den dømmende magt sammen i én pærevælling.

Jeg vil godt spørge ministeren her til sidst, om ikke man kunne udforme disse afskedigelsesattester på en sådan måde, at også lønmodtageren ved at sætte sit navn under accepterer, at årsagen til arbejdsophøret er den rigtige. Det ville lette adgangen til at få rejst en række sager.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg er glad for, at hr. Ole Henriksen i sin begrundelse anerkender, at der må være en sanktion i tilfælde, hvor det drejer sig om selvforskyldt afskedigelse. Jeg vil også til hr. Ole Henriksen sige, at jeg har ikke sagt, at der i dag følges en fast administrativ praksis. Jeg sagde faktisk det modsatte i min besvarelse.

Vedrørende en faglig behandling af disse afskedigelsessager kan jeg kun sige, at når en faglig organisation rejser sagen, tager man meget stort hensyn til det i forbindelse med afgørelsen af problemerne.

Jeg vil godt positivt overveje spørgsmålet om en mere standardiseret form for arbejds-